

станало лошо, бех си сложила една шапка, обаче шапката ми не е била стегната и хвъркна шапката, и аз викам чакай да си прибера чантата, шапката в чантата, викам и ще взема да се прибера, и бабата идва при мен и ме хваща за ръката... Идва и вика така, бабата ме хваща и вика – “Моето момиче, къде е чантата?” Аз викам – “Каква чанта? Не знам за какво става въпрос, викам, не знам никаква чанта.” И бабата ми вика – “Не, вика, ти знаеш кой ми е земал чантата”. “Не знам, госпожо” - стана жената, утрепаха ме от бой, населението. Бабата взела тука да ми драсти ръцете, това са белези от драскане на ръце. Бабата одраскала ме, викам – “Викни полицията, викам, закарай ме в полицията, викам, полицията ще каже какво-що имало”. Идва полицията, карат ме в полицията, обаче като земала дъщеря ѝ чантата и аз не я видях кога дъщеря ѝ зема чантата.

- *Дъщеря ѝ това е твоята зълва?*

- Да, идва и зема ѝ чант..., върна на жената 100лв, обаче парите не ги е върнала. Обаждат се [лейнашите] на майка [ми]: “Вземи, вика, сина ти и ти, вика и елате, вика, щото да видиш дъщеря ти какви бели прави тука, и ми върни парите”. Обаче те ме карат да си слагам на дъщеря му името, на Е. да не си слагам името Е. К. О., а да си го слагам Е. М. И., тъй да си слагам името. Обаче, аз му викам така – как ще си сложа аз така името, викам, щото аз не съм човека, нали, а той вика да не казвам колата, щото момичето се е качило в колата и е избягало.

- *Да не я издаваш?*

- Да, да не я издавам. И аз викам - добре няма да я издавам, но остана така проблем и от тогава почнаха, тогава нали... (ж, 17).

От друга страна, мешерето е своеобразен завършек на един особено драматичен период в живота на момичето. 10 годишна, тя е принудена да “изкарва пари” и да се грижи за семейството, тъй като баща ѝ и майка ѝ постъпват в болница за продължителен период от време. Финансова помощ в този етап от живота ѝ и оказват чичо ѝ и леля ѝ от София. Големият житейски проблем за нея обаче настъпва, когато на 13 годишна възраст е “сгодена” в София за свой първи братовчед за 3500 лв. Сватбата е насрочена за след две години – тогава, когато тя ще е навършила 16⁴⁹. В новото си семейство тя се сблъсква с джебчийството като професионално задължение:

-... карат ме да крада, термозят ме. Леля ми, дет съм си при нея, [на] майка [ми] сестра – [за] първи братовчед ме женат. [...] Онзи свекар

⁴⁹ I одежът в този случай е особена форма на coemptio. Момичето минава под властта на pater familias в семейството на момчето – живее в дома на момчето и е длъжно да се включи в осигуряването на прехраната. Същевременно момичето няма сексуален контакт с момчето – изчаква се навършването на 16 годишна възраст, когато сексуалният контакт не би бил незаконен според българското законодателство.